

MINDSZENTI LAP

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 "
Negyed évre	1 "

Megjelenik minden vasárnap reggel.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Tary Endre ügyvéd saját házábanál.

Hirdetések és nyilttéri közlemények a lap részére jutányos áron vétetnek föl.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Községi vagyon kezelés.

Községi közvagyon kezelésnél mindig úgy annak teljes nyilvánossága mint a vagyonkezelő tisztviselő vagy előjáró reputációja érdekében a mellett voltunk és vagyunk, hogy a hol csak lehetséges, a nyilvános verseny biztosítva maradjon.

Igaz, hogy községünkben a vállalkozó iparosok száma nem olyan nagy, hogy esetleg elő nem fordulhatna az az eset, hogy bár többen versenyeznének bizonyos községi munka végezésére, mégis a több versenyző tulajdonkép csak egyetlen egymással megegyezett vállalkozó társaság es így a kizárólag nyilvánosan kiadható munkát tulajdonképpen verseny hiányában a munkával arányban nem álló magas kiadásokkal terhelné meg a közpénztárt, de hát azért van a községnek előjárósága, hogy a tényleges munka és a nyilvános vállalkozás értéke közötti különbséget megbirálja és azért nincs megkötve a keze, hogy ilyen esetben esetleg a házi kezelést is foganatosíthassa, mint az előbbi időben nem egyszer megtörtént.

A községnek sok — ha nem is éppen rossz, — de mindenesetre évente tetem s javításra és tatarozásra szoruló épülete van, melyek főtartása és tatarozása évenként százakra megy a község pénztára terhére. A tatarozás rendszerint augusztus havában foganatosítatik évenként, hogy különös tekintettel az iskolákra, a tanítás beállta előtt azok keresztül is vitessenek.

Eddigi gyakorlat az volt, hogy összeiratott az iskolaszéki gondnok és esküdt közbejöttével a szükséglet, meghivattak egy határidőre a községben levő vállalkozó iparosok és árlejtés tartatott az előirt munkálatokra és ha az eredmény kielégítőnek mutatkozott a munkálat a vállalkozónak adatott ki, ellenkező esetben pedig érvényesített a házi kezelés, de mindenestre úgy és olyan intézkedés tétetett, hogy a szükséges munkák is foganatosítottak, de a házi pénztár is lehetőleg megtakarítást ért el.

Az idén is összeirattak a tatarozási és javítási munkálatok és pedig tetemes 700 forint körüli költséggel lettek fölveve, de nem tudni mi okból, a vállalat utáni kiadás meg sem kíséreltetett. Lehet hogy ez azért történt, mert az idő már is nagyon előre haladt, de ha ez volt az akadály, úgy csak az előjáróságot terheli a felelőség, hogy ez irányban előbb nem intézkedett, úgy tudjuk azonban, hogy az iskolák itt csak szeptember második felében vagy éppen október havában kezdik meg működésüket, még tehát augusztus közepén elég idő lett volna a vállalatba adásra.

Ez azonban nem történt meg, mi okból, azt csak az esküdtbíró tudhatja, ki a munkálatokat most már általa felfogadott és kiválogatott iparosok által napszámában csináltatja meg, felfogadván — értesülésünk szerint — Apró Ferencet 1 frt 50 kr. és Szakál Mihály, Jaksa János, Nagy Illés

Lajos (községi képviselő) munkásokat 1—1 frt napszám mellett.

Lehet, hogy a takarékos esküdtbíró ez alkalommal nem azt nézte, hogy a munkálatokhoz minél olcsóbb napszám mellett fogadjon fel szakértő munkásokat, hanem szemelött tartotta a jelentkező munkások szorgalmát és ügyességét is, nem is szólva Apró Ferencről, ki talán nem csak dolgozik, hanem fel is ügyel a munkára és munkásokra a napi 1 frt 50 krért, és fizet napi 1 frtot az egyszerű munkásnak, holott tudjuk, hogy Szakál Gáspár ác és kőműves iparos, hatod — sőt esetleg még többed magával is hajlandó lett volna a munka és munkások felügyeletével együtt magának is, munkás társainak is 90 kr. napszámot számítva munkába állani, és e társaságban benn volt Nagy Illés Lajos képviselő is, kit — talán, hogy szó ne érje a házelejét — az esküdtbíró egy forintért fogadott fel, holott 90 krért kínálkozott.

Nem vagyunk egyáltalán barátja annak, hogy bármikor és bárhol a munkabér kelletén alól leszállíttassék, vagy a munkás — talán munkahiány folytán — megérdemelt munkabérének kevesebbért is dolgozóra kényszeríttessék, de azt már csak nem helyeselhetjük, hogy azt a munkást, a ki maga napi munkáját csak 90 kr-ra becsüli, egy frtért alkalmazzon az esküdtbíró a község pénztára terhére; valamint azt sem helyeselhetjük, hogy a talán szegényebb, szorultabb helyzetben levő, 90 krért

TÁRCA

Szeretlek . . .

„Daloldj, daloldj lelkem ifja!
— Lásd e szív csak érted érez;
Daloldj már a boldogságról,
Tudom, hogy a dalhoz értesz.“

„Hogy dalolnék én neked most?
Lelkem üdve, szép virága;
Ezt az érzést kifejezni . . .
— Nincs szavam ily boldogságra!“

„En azt hittem, hogy a dalra
Boldogság kell a kebelnek;
Hogy boldog légy, hogy dalolhass,
Kivallottam, hogy — szeretlek.“

„Edes Vilmám! csak ha szívünk
Bánattal van színig telve,
Könnyitjük meg egy-egy dallal,
Mert különben megrepedne.“

„De te akkor sem daloltál,
Pedig ugy-e hányszor kértem?
Panaszold hát el egy dalban:
Mit szenvedtél akkor értem?“

„Nem mondhatom azt el neked,
Amit szívem akkor gyászolt;
Mert hisz' érted szenvedni is
Kimondhatlan boldogság volt!“

Lavioska József.

Vilma hódításai . . .

A „Mindszenti Lap“ eredeti tárcája.

Kedves Józsim!

Ha igaz az, a mit azon feledhetlen bállestén mondott, — ha igazán szeret, akkor ne késsék sokáig, kérje meg a kezem, mert a mama valami Pataki Károly földbirtokosnak ak r adni, a ki a napokban mulhatatlanul meg fog kérni, pedig én no de nem mondom ki, mert hátha ön nem is gondol már reám . . .

Sz. N. Vilma.

Az ég tudja, hányadszor olvastam el azt a kis illatos levelet?

Bizonyára sokszor, mert még most is emlékezetből tudom.

Ott ültem kis szobámban, asztalom előtt, melyen kiterítve és érintetlenül nyugodtak hivatalos iratok.

Lelkem egyensulya alaposan megbillént; szokásom ellenére töprengtem, hogy mit tegyek. Szeretem-e Vilmát?

Ez volt a kérdés — s csak azt tudtam felelni, hogy e fiatal hö'gy rendkívül bájos, érde-

kes, enivalóan szép kis teremtés, a kiért, ha enyém volna, legalább is néhány ezren irigyel-
nének azon urak közül, akik valóban szakértők a mások feleségeit illetőleg . . .

Az, amit mindenki beszél Vilmáról, hogy meglehetősen kacér, alighanem igaz; de hát hogy is ne lenne kacér az ilyen szép fiatal leány, a ki mindenütt csak a férfi-világ hódolatával találkozik. — Erzem, hogy az ő helyén én is az volnék.

A háziasság gyenge oldala?

De — Ur Isten! — hát minek fizetjük a cselédeket?

(Nem is szeretem a jó házi asszonyokat; — bocsánat — de egy kissé rendszeren konyhaillatu a hajuk és a kezük simasága is emlékeztet a gyufa-skatulya érdes oldalára. — Tessék elhinni, hogy rendkívül kellemetlen volna rám nézve, ha a hivatalból hazajövet alkalmával megcsókolnám a feleségemet s a hajának illatából azonnal kitalálnám, hogy mi lesz ebédre, vagy legalább, hogy melyik étel viszi ma a főszerepet.)

Az igaz, hogy Vilma anyjának szép vagyona van, — meg hát nekem is van annyim, hogy szépen megélhetünk belőle, a hivatalban is előbbre megyek idővel — talán — és lesz annyi pénzem, hogy feleségemen kívül más asszonynak is vehetek egy egy gyűrűt.

Egyszóval Vilma nem közönyös előttem; tetszik nekem nagyon; ne de meg aztán, ha ő így fogja fel a dolgot, nem hátrálhatok meg, mert hisz a minap a „jogász bálban“ — az igaz, hogy csak a vacsora utáni csárdás közben —

dolgozni kész munkást a községi munkából csak azért zárjon ki, hogy másoknak 1 frtot fizethessen naponként és hogy ezen egy forintos napszám fizetés minél tovább tartson.

A maga pénze és tekintélyével szerezzen az esküdtbíró magának párthiveket és ne a község pénztára terhére, — csak azt ajánljuk ezuttal figyelmébe.

Lajos napja.

Ünnep volt a magyar embernek aug. 25-ik napja. Megünnepeltük minadaunyan, mint jó család szokta a családfő neve napját; hisz *Kossuth Lajos apja* volt a magyar nemzetnek.

Egy embernek hosszú — és mégis egy nemzet életében oly rövid ideig tartott e névnap örömmünnepe, hogy a Mindenható szent akaratából ma már csak a hálás megemlékezés maradt osztályrészsül azon millioknak, kik e nevezetes napot honfiai szeretet tüzetől melegítve örömmámorban töltötték, félszázadon át az ég áldását kérve az utóbb már hontalanná vált szent öreg részére.

A természet örök törvénye, hogy a minék kezdete van végének is kell lenni, az ember születik, hogy meghaljon. Egy *Kossuth Lajos* volt e nemzetnek, született és meghalt; de örök az igazság, melyet nagy lelke hirdetett, melynek tántoríthatlan bajnoka volt haláláig s melyet örögségül hagyott nemzetére, hogy annak fényénél rakja le fönnállása második ezredévének ingatlan alapját.

A nemzeti hála és kegyelet kísértte a nagy halott földi maradványait örök nyughelyére. Eltemettük vele az országSZerte örömmünnepek tartott Lajos estélyeket, hogy fölvegyük helyébe gyász ünnepül a nagy halott elköltözése napját.

Milliok ajkai rebegnek halát a Mindenhatóhoz, hogy a haza atyját *Kossuth Lajost* az emberikortban oly kevések adott hosszú időig megtartotta; milliok könyei hullanak a rideg sirtira kérve a Mindenhatót, adjon örök nyugalommal neki, aki életében nyugalommal nem ismerő munkásságát mindig nemzete javára fordítani törekedett.

szerelmet vallottam neki, sőt — mi tagadás benne — azt az ennivaló gümbölyű vállát, aztán meg azt az édes, aranyos piros arcát is megcsókoltam; persze csak úgy fatólag, a folyosói vadszöllők árayékában, — véletlenül.

A felelet egy igen csinos, kedves kis legyintés volt az arcomra legyezőjével, de az is annyi bizalmat fejezett ki, hogy csalódnai nem engedhetem,

De mit is beszéllek?

Egész egyedül állok s ha kedvem van hozzá, megengedhetem magamnak azt a kis fényűzést és megnősülök. Vilma imáandó szép kis menyecske lesz; ha végig sétálok vele a nagy-utcán, mindenki visszafordul utánunk, a evikkerek villogni fognak, a cigarettafüsttől páceit nyelvek az ugyanilyen szájpaddásokhoz fognak osettenni s az említett tárgyak még kopaszallu, vagy már kopaszfejű tulajdonosai az irigység sóhaját fogják órraikon át a falu szállingó porába vegyíteni.

Ilyen forma elmékedések után csakugyan elhatároztam, hogy megkérem Vilmát.

Miért ne tettem volna.

Utóvégre nem lehet mindenki halálosan szerelmes.

Nagy elhatározásomhoz méltó nyugalommal szedelőzködtem össze, megmostam kezeimet, kívántam magamnak jó étvágyat, s mivel ugyis itt volt az ideje, mentem ebédelni.

Délután öt-hat órakor — salonban, kifősülve, kiborotválva, ifju férjfelöltöz, vagy égő lámpába rohanó lepkéhez — illő fürgeséggel ugráltam hármassával Vilmák lépesőfokait.

Községi közgyűlés.

F. hó 18-án — a közgyűlés második napján — a képviselők kifáradva az előző nap egész napon át tartott tárgyalástól — csak kevés számmal jelentek meg.

E közgyűlés első a tárgysorozat 4-ik ponja: a körös-tisza-marosi ármentesítő társulatnak a Kurcazilipnél kisajátított felajánlott összeg kérdése képezte.

A kisajátított terület 2 hold és 178 nszöl, holdanként 350 frt, az 738 frt 93 kr. Egy hold és 1552 nszölért, mely csak kibubikoltatik, kártérítésül 295 frt 50 krt. fizet a társulat.

Ez ügyben szeptember hó 20-án fog a közgyűlés határozni, addig a társulat ajánlata, közszemlére lesz kitéve.

5. Az 1848—49-iki ereklyemúzeum ügyében Gróf Kreitz Béla irt a községhez, segílyt kérve a múzeum részére.

Többek felszólalása után a közgyűlés egyhangulag 25 frtot szavazott meg.

6. Csongrádmegye törvényhatósági bizottságának a 94. évi költségelirányzatot jóváhagyó határozatát a közgyűlés tudomásul vette.

E költségvetés szerint Mindszent község pótdója 76—83% ot képezne az államiadóforint után. A mult évi adóhoz képest ez igen kedvezőnek látszik. Tudni kell azonban, hogy ez eredmény csak ugy éretett el, hogy a váltság pénztárból nagyobb összegek fordítottak a község céljaira.

7. Az erdélyrészi Kárpát egyesületnek azon kérelme, hogy a község is támogassa, akként intéztetett el, hogy segílyük egy és mindenkorra 10 forintot szavazott meg.

8. Olvastatott az ujlilági kerthelyiség hasznosítása tárgyában kiküldött bizottság javaslata.

A bizottság javasolta, hogy ugy a kerthelyiség, mint a jelenleg Schwáb Bernát által birt hely nyilvános árverésen 6 évre adják bérbe előbbi kiküldési ára 300 frt, utóbbiért 100 frt. ban állapítsanak meg. Magát a kerthelyiséget a község ne adja át, de házilag kezelve, hiven az adományozó óhajához, üdülőhelyül legyen átalakítva, miért is az eddig vasárnap délután tartani szokott bálak továbbra ne engedélyeztessenek. A bérlők tartoznak az épületeket tűz ellen biztosítani. Biztosítékul a bérösszeg fele készpénz vagy értékpapirokban leteendő, stb.

Az ajtónál megáltam, mégegyszer megkérdeztem magam, hogy okosan vagy bolondul cselekszem-e? azután, — mielőtt felelhettem volna a lovagias férfiuhoz amugy sem illő kérdésre — csengettem.

A szobaleány ajtót nyitott s azt mondva, hogy ő nagyságai mindjárt megjönnek, feltárta előttem az elfogadó szoba ajtaját.

Beléptem és az egyik ablaknál egy fiatal embert láttam állani, frakkban, klakkban, lakkcipőben, kifésülve, kiborotválva.

Nem valami kellemesen érintett e fölösleges személy jelenléte, de hát majd lesz valahogy, gondoltam magamban s bemutattam neki magam.

Nevem hallatára fanyar mosolylyal nevezte meg magát s nem a legkellemesebb meglepetéssel hallottam, hogy annyi százmillió felebarátom közül éppen csakis kizárólag ő velem, azzal a bizonyos levélbeli, a mama által kegyelt *Pataki Károly* nevű földbirtokossal állok szemben.

Hogy én némileg zavarodott voltam, azt teljesen értettem s ugy hiszem, hogy a ki az előzményeket figyelemmel kísértte, szintén érti; de hogy ő mért huzogatta a mellényét s mért nézegette oly figyelmesen a cipői hegyét, azt nem is sejtettem.

Leültünk, beszélgettünk is, nem is s midőn már egy jó félórát végig kellemetlenkedtünk s midőn már mindegyikünk eléggé meggyőződött arról, hogy a másik milyen unalmas filkő, vetélytársam eltávolítandó, a cselszövés aljas s anyyi nagyság buktát okozott utjára léptem, szerényen megjegyezvén, hogy legokosabb lesz, ha elmegyünk, minthogy ő nagyságáék ugysem jönnek egyhamar haza.

A közgyűlés a bizottság javaslatát elfogadta és az árverés megtartását szeptember hó 5-ére tűzte ki.

9. Olvastatott a községi iskolaszék átirata, a községi iskolák javítására vonatkozó költségelirányzat és Gelsyné új szín építésére vonatkozó kérelmével.

Az esküdtbíró elnökle mellett bizottság küldetett ki a javítási és tisztogatási munkálatok foganatosítására azon kijelentéssel, hogy új építkezés egyáltalán nem engedélyeztetett és így Gelsyné kérelme is elutasított.

10. Vitos Gerőné kérelme a kut kijavítása iránt.

Mint javítási munkálat a kiküldött bizottság által foganatosítottatni rendeltetett.

11. Lovas Jenő tanító kérelme a „szarvas vendéglő“ fele telken tanítói lak építés iránt.

Azzal az indokolással utasítottat el, hogy a község jelenleg nincs azon helyzetbe. miszerint nagyobb építkezést eszközölhessen.

Sajátságos, hogy a tanító urak némelyike nem tartja vizsás dolognak ahhoz a községhez százakra menő kiadásba kerülő kérelmekkel járulni, a mely község iránt a hittantánítás tekintetében olyan feuhéjazó módon viselkednek, holott pedig a tanítás a tanító uraknak legalább is erkölcsi kötelessége, de pénzüke semmiesetre sem kerülne. Miért is kár a községnek magát mentetgetni ott, a hol kötelessége nincs a tanító urakkal szemben,

12. Olvastatott Csongrádvármegye mezőgazdasági bizottságának a millenium költségeihez hozzájárulás iránti megkeresése.

A közgyűlés 5 frtot szavazott meg a jelzett célra.

13. A váltságügyi bizottságba a szabályrendeletileg megállapított hivatalbéli tagokhoz megválasztattak: Wimmer Károly, Schönfeld Márton, Veres Sándor és Bozó B. János biz. tagok.

A tárgysorozaton kívül fölvétetett még a tiszántuli járás szolgabírószág értesítése tenyészkanok beszereztetése tárgyában.

Kimondotta a közgyűlés, hogy ez idő szerint nem vesz tenyészkanokat.

Farkas Ferenc és Fülöp János esküdtek kérelme intéztetett el végre azzal, hogy részükre az adófkönyvek lezárása körül teljesített segédkezésért a munkában töltött napok után 50—50 kr. napdíj állapítottat meg.

A földesur indítványomat meglepő készséggel fogadta; fölálltunk s miután az ajtónál kissé kinálgattuk egymást az előre való kilépéssel s a másik kínálatának elfogadására egyszerre határozva el magunkat, egymást illendően az ajtófélfához tasztítottuk, távoztunk.

A kapunál — miután közösen elhatároztuk, hogy holnap ilyenkor ugyanitt találkozunk — melegen kezet szoritottunk s én jobbra mentem, Pataki ur balra, bár mindegy lett volna, ha megfordítva tettük volna is.

Haditervem az volt, hogy megkerülöm a házat, melyben Vilmák laktak, s aztán ismét felmegyek. — Gunyosan mosolyogva, mint a kinek csele jól sikerült, gyorsan neki iramodtam, fejem lehajtva csak az utat néztem, s így nem csoda, hogy a fél uton hatalmasan beleütköztem valakibe.

Felháborodva az ismeretlen ügyetlenségén, harcias dühvel meredtem az illetőre s megismerem benne Pataki Károly földbirtokos urat.

Némi motyogás után újból melegen kezet szoritottunk s rohantam tovább.

Alig ültem le ismét Vilmáéknál, csengettek s belép — Pataki Károly.

A méreg arcomba kergette a vért, de majdnem elmosolyodtam, midőn savanyu ábrázatát megláttam.

Egyelőre — nem tudva mit szóljak — ismét kezet nyujtottam neki és ő — hasonló okokból — melegen rázogatta a kezem. Midőn kissé magamhoz tértem, kezem hidegen visszahuztam, s a helyzethez méltó komolysággal szóltam:

— Uram, a komédia nem illik hozzánk, legyünk őszinték!

Dicséretet érdemel, ha a községben olyan értelmes esküdtek vannak hivatalban, kiket még irásbeli — pláne — fontosabb munkáknál is lehet használni és szívesen megengedjük, hogy az esküdtek urak jól megérdemlik a megállapított napdíjakat, de nem hagyhatjuk szó nélkül a község — hogy úgy mondjuk — könyelműségét, mikor az adófőkönnyvek lezárása körül a költségeket épen nem veszi számításba. Nem kell ugyan prókátor a mostani képviselő testületnek, de azt hisszük, arra nem is fognak találni prókátorát, a ki a községet megmentse az ezen munkálatok elvégzéséből folyó költségek viselésé alól. Azért már csak jobban lenne, ha meglévő munka erejét minél jobban felhasználná a munkálatoknál, mert majd terhes lesz a végén a számla kiegyenlítése.

A két napig tartó közgyűlés ezzel véget ért, de már nem is igen volt képviselő jelen.

UJDONSAGOK.

— **Az ujonan megválasztott állatorvos** Löwy J., ki Krasso-Szörény megyében a megyei állatorvosi tisztelet viselte, Lugosról községünkbe érkezett, hogy megkezdje működését.

— **A község mázsájáról** e terjedt a hír, hogy rosszul mutat; kevesebbet mér a mutatott súlynál. Tudakoztunk illetékes helyen a dolog mibenléte után és azt a felvilágosítást vettük, miszerint nem a mázsa a rossz, hanem akik a hírt terjesztik vagy nem tudtak vele bánni, vagy egy kicsit nyereszkeskedni akartak a másik fél kárára vele. A dolog ugyanis úgy történt, hogy egy sertés mérésére alkalmával községi ember található nem lévén, maguk a felek elkérték a mázsa kulcsát és valaki tévedés vagy rossz akaratból a súlytartót helyéből kiemelve egyenlítették ki a mázsát és fogantatosították a mérést, a mi a vevőnek 14 kilogr. veszteséget okozott, amiből csak az a tanulság, hogy az eljárás nagyobb őrizet alatt tartsa a mázsa kulcsát és másrésztől a felek saját érdekükben is községi megbízott jelenléte nélkül a mázsát használni okadjanak, mert még ahhoz értőnek sem terjedhet ki a figyelme mindenre, a községi megbízott pedig felelős a helyes mérésért.

— **Tűz.** Folyó hó 22-én Kóhn Adolf házában tűz ütött ki. A ház belső oldalán a kerítés mellett főlhalmzott szalma tüzet fogott és kis

hija, hogy a szomszédos Lippai György háza és az udvarban levő nagy kukorica göré a lángok martalékvá nem lett. Az egy befutott lakosság lokalizálta a tüzet és sikerült a tűz tova terjedését meggátolni.

— **Kézi tüzi fecskendőket** szerzett be a községi elöljáróság, melyeket a falu különböző részeiben heléezett el, hogy ha netán valami tűzveszély fordulna elő, ezen fecskendők magán használatra is igen alkalmasak kert locsolás és permetezés céljaira és annál inkább beszerezhetőek mivel az ára ugyszólván csekélység, kezelése pedig semmi nehézséggel sem jár.

— **Az ártézi kutalapozi** munkálata annyira előre haladt, hogy a jövő hét elején valószínűleg befejezést nyer. A beton munkás még a jövő hét közepén meg fog érkező és így remény van arra, hogy a kut medencéje, mely piacterünk diszét fogja képezni, szeptember hó 3-4-ére teljesen be lesz fejezve.

— **A Szentés városi főgymnásium** derét Dr. Keil Alajost — mint a „Hivatalos Lapnak“ augusztus 23. száma közli — a vallás és közoktatási miniszter elhelyezte és a losonci állami főgymnásiumhoz rendes tanárrá nevezte ki. A gymnásiumi bizottság folyó hó 16-án tartott ülésében két tanári állást töltött be választás útján. Demeter István ideiglenes tanár helyére (ki nem szereztte meg ugyan az oklevelet, de azért szeretett volna megmaradni,) Király László nagyszalontai tanárt; a 11-ik tanári állásra pedig Aág Lajos oklevés tanárt, a premontrai kanonok rend tagját Keszthelyről választották meg egyhangulag. Örömmel üdvözljük ezt a szerencsés választást, mert — amint halljuk — mind a két új tanárban a főgymnásium kitűnő erőt kap.

— **Két vége van a botnak.** Erről tanuskodik a vasárnapi csinos kis história is. Bál volt az újvilágban, a legények mulattak, de mivel a mulatozás feltétlen kellékei közé tartozik Mindszentben a veszekedés is, így tehát a vasárnapi mulatság teljességéből ez sem maradt el. Összeveszték, cibálták egymást paraszt legényeink. A rend fő-fő öre, Pap Mihály nem tudván azt, hogy nálunk a veszekedés a mulatozás kellékéhez tartozik, rendet akart a duhajkodó legények között csinálni, de az a szerencsétlenség érte, hogy Mózes sorsára jutott. A szokott erélyességgel közibük lépett s mindjárt a legdrasztikusabb fegyvert — botját — használta a rend

helyre állítására. *Kapitány uram!* — kiáltott egy, a dolgot már megsokaló legény — két vége van ám a botnak, ezzel a hadonászó *rendőrkapitány* kezéből kicsavarta a hotot és a két egyiptomi módjára, egymaga akkorát ütött az erélyeskedő esküd-bíróra, hogy az úgy kapargatta utánna a hátát, mintha fekete himlőből gyógyult volna föl. Beteljesedett tehát az a régi közmondás, hogy a ki bottal akarja a rendet helyre állítani, azt bottal tanítják rendre.

— **Ujoncbál.** A mindszei ujoncok által szeptember hó 2-án, Debos István-féle vendéglő nagy termében zártkörű táncmulatság rendezték, melynek tiszta jövedelme a mindszei szegény iskolás gyermekek felruházására fordították. Személyjegy 50 kr., családjegy 1 frt. Kezdeté 7 órakor. A meghívók a napokban küldetnek szét.

— **A függetlenségi kör** (melyet filléresnek is neveznek) **vendéglős nélkül.** Elmegy, elment és valószínűleg a jövőben is el fog menni, mert szegényke nem bírja a tagok filléreiből életét főtartani. Haszonnak is kevés volna az ő bevétele, mert csak ritkán téved oda be valaki, hacsak akkor nem, midőn a függetlenségi (illetve Haas-párt) *vezérférfiai* megbeszélésre gyűjtik össze népeiket. De hát — mint a példa mutatja — abból még nem él meg a vendéglős, ha sok embert látott együtt, ha azok nem fogyasztják az italt, már pedig a szegény filléres kör vendéglőse is arról panaszkodik, hogy néha-néha, százakra menő embertömeg fordul meg helyiségében anélkül, hogy egy deciliter bor a fogyasztás céljaira használtatnék. Sajnáljuk a filléres kört, de még jobban a szegény korcsmárost, ki a jövőben a filléres körben üti fel szerény tanyáját. Most csak 200 frtot vesztenek a kör vezérférfiai, mely előleg gyanánt maradt a vendéglősnél, a jövőben azt hisszük 400 frt előleget kell kockáztatni, ha korcsmárost ohajtanak keríteni. Így azután bajosan lehet fizetni a ház-haszonbért.

— **Az alföldi szocialisták.** Az Alföld szocialistái nem akarják elhinni, hogy Hieronymi belügyminiszter betiltotta gyűléseiket. A három vármegye, Békés, Csongrád és csanád területén folytonosan gyűlésezési engedélyért folyamodnak a hatósághoz s ha az engedélyt megtagadják tőlük, gyűléseznek engedély nélkül. Legutóbb Makón oszlatott fel ilyen gyűlést Cseresnyés főkapitány.

Pataki Károly egy karszékbe vágta magát s kijelentette, hogy semmi kifogása sincs az ellen.

— En — folytattam — szeretem Vilmát, s azért jöttem, hogy megkérjem kezét. — Átlátja tehát, hogy jelenléte által korlátolva voltam, sőt — mi tagadás benne — vagyok is.

— Csak az a baj — felelt Pataki — hogy én is szeretem Vilmát s hogy én is azért jöttem, hogy megkérjem.

— Sajnálom, tisztelt uram, — válaszoltam — de ki kell jelentenem, hogy Vilma engem szeret, s az én feleségem akar lenni s így reményem, hogy mint kifogástalan férfi, nem gátol tovább.

Csodálkozva nézett rám Pataky Károly, majd így szólt:

— Bocsásson meg, de szavai némi önhittségre vallanak, mert Vilma engem szeret s az én feleségem akar lenni.

Dühbe jöttem, s ingerálten mondtam:

— Önt csak a mama szereti, csak is az győzhetette meg önt erről a képtelenségről, s hogy kételeyeit eloszlassam, megvallom azt is — reményem lovagias emberrel állok szemben — hogy én Vilmát a jogászbálban megcókoltam.

Dühös lett erre Pataki Károly is, s fenyegetően nézve az orromra, majdnem kiáltá:

„A mama nem engem szeret, hanem önt szereti, s Vilma is csak azért túrta az ön tola-kodó csókját, mert félt a mamájától. — En azonban a tisztibálban igazi önkéntes csókot kaptam tőle — s így ön távozzék, ha némi sejtelmem van a lovagiasságról!

— Hogy mennyi sejtelmem van, azt majd igyekszem az ön füle környékére írni — szoltam nyugalommal. Kérem lakása címét, hogy két barátom még ma felkereshesse.

Pataki névjegyét vett elő, ráírta lakását, s aztán átnyújtotta, aztán ismét leült.

Dühöm a legmagasabb fokra hágott, elő-rántottam zsebemből Vilma levelét, oda adtam neki, mondva:

— Olvassa el s reményem nem alkalmatlanodik többé.

Pataki átvette a levelet, szinelve a legnagyobb hidegvérűséget, olvasni kezdte. Vártam, hogy lefőzve távozik, de a helyett elmozolyodott, zsebébe nyult, levelet vett elő s az enyém-mel együtt átnyújtotta azt is.

Néztem a berítékot: a Vilma írása; kiveszem a levelet, olvasom:

„Kedves Karesim!

Ha igaz az, a mit azon feledhetlen bál estén mondt, ha igazán szeret, akkor ne késék sokáig, kérje meg a kezem, mert a mama valami *Hegyeshalmy József* nevű hivatalnoknak akar adni

Sz. N. Vilma.“

Szóval szakasztott párja a nekem irt levélnek, csak neveink voltak felcserélve. Bambán néztem Patakira, a levelet a borítékba tettem s mindkettőt az asztalra vetettem. Mert Pataki még egyre nevetett, utánoztam példáját s a sértett büszkeségtől kissé megmerevedett arcizmainak nevetésre készítettem. Pataki végre kijelentette, hogy most már átengedi a tért s távoznia akart.

Karját megmarkolva, marasztaltam, hogy hiszen valószínű, hogy Vilmát szereti, maradjon hát, majd én megyek el.

Erre aztán jót neveltünk mind a ketten, s mint két olyan ember, a kik egymás életét kölcsönösen megmentették — bár őszintén megvalva, én még nem láttam ilyeneket — a leveleket az asztalon hagyva, egymáshoz simulva, karonfogva távoztunk, hogy soha vissza ne térjünk.

A kapunál Vilmáékka találkoztunk.

Vilma így látva bennünket, vérvörös lett, s aligha örült nagyon, hogy levelei ily gyorsan hatottak.

A mama azonban a kettős *szákmányt* látva, sehogy sem akarta a játszmat elveszteni s majd nem sirva hitt vissza engem, s miután látta, hogy velem nem boldogul, Károlyt.

De mi kijelentettük, hogy *jogász és tisati* báli eleményeink elbeszélése közben arra a meggyőződésre jutottunk, hogy ezen találkozás nélkül egyikünk, vagy másikunk nagy bolondságot követett volna el, így hát sokkal tartozunk egymásnak s most meggyünk örömlakomára „*per-te*“ poharat inni.

Köszöntünk, távoztunk s neveltük egymás bolondságát — én részemről Vilmát sajnálom: és most én fogok neki levelet írni; (de csak úgy ám, hogy Pataki ur meg ne tudja,) hogy máskor csak egynek fogadjon hűséget, ne pedig kettőnek-háromnak.

Különbem én aranyos természetemmel meg-vagyok elégedve, s feltett szándékom, hogy nélkül veszem.

Hegyeshalmy.

— **Tiszteletbeli vármegyei tisztviselők.** A belügyminiszter egyik vármegye főispánja által fölvetett kérdés folytán kijelentette, hogy a fönálló gyakorlat értelmében a tiszteletbeli vármegyei tisztviselők minden tekintetben ugyanoly beszámítás alá esnek, mint a valóságos tisztviselők, mert ha a szükség úgy kívánja, a tiszteletbeli tisztviselők is mindenkor beoszthatók szolgálattételre. A tiszteletbeli tisztviselő is tehát vármegyei tisztviselőnek tekintendő s ennél fogva az 1876. VI. t.-c. értelmében nem választható meg a közigazgatási bizottság tagjának.

TANÜGY.

Iskolai értesítés. A hód-mező-vásárhelyi ev. ref. főgymnáziumban a beiratások augusztus 3-ik és szeptember 1-4-ik napjain tartatnak és pedig d. e. 8-11, d. u. 3-5 óra között a főgymnázium hivatalos helyiségében.

Augusztus 31. és szeptember 1-5-ik napjain az I. és II. osztályokba csak helybeli illetőségű tanulókat veszünk fel. A III-VIII. osztályokba azonban a jelentkezőket a fent kitett napokon is elfogadjuk.

Ugyancsak augusztus 31. és szeptember 1. tartatnak a fölvételi, pótló, javító és magánvizsgálatok. E körülményre az illető tanulók figyelmét különösen felhívjuk.

A beiratás alkalmával a tandíj fele okvetlenül lefizetendő.

A tanév ünnepélyes megnyitása szept. 5-én d. e. 10 órakor leendő; a tanítás szeptember 6-án veszi kezdetét.

Hód Mező-Vásárhelyen, 1894. aug. 22.

A főgymnáziumi igazgatóság.

Gymnáziumi értesítés. A szentes városi főgymnáziumban az 1894-95-ik iskolai évre a beiratások szeptember 1., 2. és 3-án reggel 9 órától 12-ig d. u. 3 órától 5-ig az igazgatósági irodában eszközöltetnek.

Az első osztályba törvényszerűen csak a 9 évet betöltött tanulók vétetnek föl: 12 évesnél idősebb tanuló felvétele fölött a tanári testület határoz.

Az ismeretek mértékére nevezve megkiváttatik, hogy a tanuló a népiskola IV-ik osztályának anyagában kellő jártassággal bírjon; ezen ismereteit vagy nyilvános népiskolai bizonyítvánnyal, vagy ennek hiányában, külön felvételi vizsgálatokkal kell igazolnia. A felvételt kívánók korukat keresetlevéllel illetőleg születési bizonyítvánnyal kötelesek igazolni. Ugyancsak kötelesek újraoltási bizonyítványt felmutatni.

Minden tanuló első felvétellel személyesen, szülői, vagy gyámja, vagy ezek megbízottjai kíséretében tartozik az igazgatóságnál jelentkezni.

A magántanulók bejegyzése szintén a fent jelzett napokon történik.

Azon tanulóknak, kik tármely rendkívül tárgyra beiratkoznak, kötelesek azt év végéig tanulni.

A javító- magán- és felvételi-vizsgálatok aug. hó 30. és 31-ik napjain fognak megtartatni.

A felvételnél fizetendő 50 kr. beiratási díj; melyet minden újonnan belépő tanulóknak meg kell fizetni; ifjú-ági könyvtári díj 50 kr.; továbbá a beiratás alkalmával lefizetendő az évi tandíj első fele.

Az egész évi tandíj az algymnáziumban helybeliekre nézve 12 frt, vidékiekre nézve 15 frt; a főgymnáziumban helybeliek és vidékiekre egyaránt 24 frt.

A tanítás szeptember 4-én veszi kezdetét. Szentesen, 1894. augusztus 23-án.

A főgymnázium igazgatósága.

Beiratások a szegedi főgymnáziumban. A szegedi főgymnáziumban a beiratások az 1894-95. tanévre szeptember hó 1., 2., 3. és 4. napján történnek.

A vidéki szülők beiratás alkalmával kötelesek gyermekeik szállásadót bemutatni, hogy szoknak az igazgatóság a gondviselésükre bízott tanulókra vonatkozó utasításokat megadva.

Mint hogy a nagyméltóságú miniszterium rendelete értelmében egy-egy osztályba 60 tanulóval több föl nem vehető s a fölvételnél a helybeliek előnyvel bírnak: szept. 1-én egész nap, 2. és 3-án délelőtt csak helybeliek iratkozhatnak be; 3-án délután és 4-én egész nap vidékiek.

A jelentkezés sorrendje: a) helybelieknek: 1-én d. e. 8-12 óráig az I. osztálybeliek; d. u. 2-5 óráig II. és V. osztálybeliek; 2-án 8-12 óráig a III. és IV. osztálybeliek; 3-án d. e. 8-12 óráig a VI., VII. és VIII. osztálybeliek.

b) Vidékieknek: 3-án d. u. 2-5 óráig az I. és IV. osztálybeliek; 4-én d. e. 9-12 óráig a II. és V. osztálybeliek; d. u. 2-5 óráig a III, VI., VII. és VIII. osztálybeliek.

Előre láthatólag túltöltöttség lesz az I., II. és V. osztálynál, azért kívánatos, hogy a helybeliek a beiratással ne késedelmeskedjenek.

Tandíj fejében a helybeliek 10 frt 80 krt, a vidékiek 20 frt 80 krt. fizetnek. Ezen összeg félévénként két részletben előre fizetendő. Szegénysorsu, de jó magaviseletű és előmeneteli növendék tandíjmentességért folyamodhatik. A folyamodvány Szeged sz. kir. város tekintetes tanácsához intézendő s a beiratás alkalmával a gymn. igazgatóságnál nyújtandók be. Melléklendő a folyamodványhoz szegénységi és iskolai bizonyítvány.

A javító- és pótló-vizsgálatok idejéül a helybeliek részére aug. hó 31. napja délelőtt 8-tól fél 12 óráig, délután 2 és fél órától 5 óráig tüzetik ki.

A magánvizsgálatok aug. hó 30-án reggel 8 órakor kezdődnek.

Szept. hó 4-én 8 órakor nyitattik meg a tanév a Szentlélek ünnepélyes segélyül hívásával, az előadások pedig 5-én reggel kezdődnek meg.

Szegeden, 1894. augusztus 23-án.

Magyar Gábor
főgymnáziumi igazgató.

Vasuti menetrend.

Szentes—h.-m.-vásárhelyi vonal.

Szentes—H.-M.-Vásárhely.

Szentesről indul 4 óra 50 perc éjjel, 8 óra 45 perc reggel, 5 óra 13 perc délután.

Mindszentről indul 5 óra 48 perc reggel, 9 óra 41 perc d. e. 6 óra 17 perc délután.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 perc reggel, 10 óra 32 perc délelőtt, 7 óra 10 perc éjjel.

H.-M.-Vásárhely—Szentes.

H.-M.-Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 4 perc délután, 8 óra 11 perc éjjel.

Mindszentről indul 8 óra 47 perc d. e. 5 óra 12 perc d. u., 9 óra 18 perc este.

Szentesre érkezik 9 óra 30 perc délelőtt, 5 óra 55 perc délután, és 10 órakor éjjel.

H.-M.-Vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 6 óra 57 perc reggel, 3 óra 58 perc délután, 9 óra 25 perc éjjel.

Szegedre érkezik 7 óra 53 perc reggel, 4 óra 33 perc délután, 10 óra 20 perc éjjel.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul 3 óra 30 perc éjjel, 10 óra 5 perc délelőtt, 6 óra 52 perc este.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 4 óra 34 perc reggel, 10 óra 50 perc délelőtt, 8 óra 01 perc este.

Gözhajózás.

Szolnokról szerdán és szombaton reggel 5 órakor, déltáján van Mindszentben.

Szegedről kedden és pénteken 5 órakor Mindszentre érkezik 8 órakor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Tary Endre.

Főraktár: Budapest, 1894. augusztus 1-től saját házban VI., Váci-körút 57^a sz.

KÜHN EDE

gazdasági gépgyár Mosonban, (alakult 1856-ban)

ajánlja általánosan kedvelt, egyszerűségében felülmulhatlan s több mint 14.000 példányban elterjedt

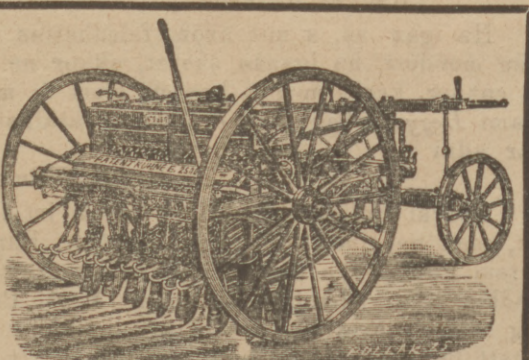
HUNGARIA DRILL és JUBILEUM DRILL

sorvetőgépeit leszállított áron.

Hegyes, hullámos területre „MOSONI DRILL” legujabb, legegyszerűbb sorvetőt.

Sack-féle ekék, két és többvasú ekék. Laacke-féle szántóföldboronák 12-féle nagyságban.

Laacke-féle kedvelt rétboronák. Rosták. Konkolyozók. Kitűnő szelelő magtár-rosta (33 frt), meglepő

munkaképesség.
VENTZKY-féle
FÜLLESZTŐK.

Szecska-és répvágók
stb.

Árjegyzékek bérmentve.

Főraktár:

BUDAPEST, 1894.

augusztus 1-től

saját ház

VI., Váci-körút 57^a

